

Мысли на умното дѣте.

Добро и зло.

Онова което мя съвѣтуватъ родителитѣ ми, учителитѣ и други умны и почтенныя чловѣцы, то е *добро и полезно*. А онова, отъ което мя съвѣтуватъ тѣ да ся удамечавамъ, то е *зло и вредително*.

Който прави всякога доброто и приличното, казва ся *доброправенъ* чловѣкъ. А който прави лоши и неприличны работы, него наричатъ *злоправенъ* и *лошъ* чловѣкъ.

Трѣбва всякога да правѣхъ каквото е прилично, и да странѣхъ отъ това което е безумѣстно и това ся казва *длъжность*.

Който прави добрини

Той отъ зло то бива спасенъ;

Който прави все злины

Той е на свѣтътъ умраженъ.

Прилѣжаніе.

Длъженъ съмъ да станѣхъ добръ чловѣкъ; за това трѣбва да ся стараѣхъ всякой день да бывамъ по-добръ.

Трѣбва да съмъ внимателенъ на всичко що виждамъ, чувамъ и осѣщамъ, и да ся подканямъ всякога да научамъ повечко отъ колкото знаѣхъ и тѣй да станѣхъ по-опытенъ.

Когато не знаѣхъ или не разбирамъ нѣщо, тогазъ трѣбва да пытамъ за това други по-опытны; и каквото ми кажѣтъ тѣ, това трѣбва да правѣхъ.

Обычамъ да ся срѣщамъ съ таквыи чловѣцы, отъ които могѣхъ да научѣхъ нѣкойхъ добринѣхъ; а отъ събиранието съ злонаправны чловѣцы ще отбѣгвамъ; защото съ каквыто чловѣцы ся събира нѣкой-си, такъвъ става и той.

Не щѣхъ никога да ходѣхъ празенъ.

Мързеливыйтъ чловѣкъ е на всички досаденъ и умраженъ.

Когато е чловѣкъ младъ длъженъ е да ся пазѣ отъ сладострастіе; като стане мѣжъ отъ крамолничества, а като остарѣе — отъ сребролюбіе.

Славолюбіето, сребролюбіето и сластолюбіето сѣ истинны прѣлѣстницы самодивы, които прѣлѣстватъ примамътъ и водѣтъ чловѣцѣтъ къмъ злочестіиѣ и смъртъ.